

HRVATSKI SABOR

1879

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI
POTROŠAČA

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 24. lipnja 2009. godine.

Klasa: 011-01/09-01/117

Urbroj: 71-05-03/1-09-2

Zagreb, 30. lipnja 2009.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI POTROŠAČA

Članak 1.

U Zakonu o zaštiti potrošača («Narodne novine» br. 79/07. i 125/07.) članak 3. mijenja se i glasi:

»(1) U smislu ovoga Zakona pojedini izrazi znače:

- »cijena za jedinicu mjere« je konačna cijena u kunama, za jedan kilogram, jednu litru, jedan metar, jedan četvorni metar ili jedan kubni metar proizvoda ili neka druga jedinica količine koja se općenito ili uobičajeno koristi kod prodaje proizvoda na pojedinom području Republike Hrvatske, a koja uključuje porez na dodanu vrijednost,
- »maloprodajna cijena« je konačna cijena u kunama za pojedini proizvod ili uslugu, odnosno određenu količinu proizvoda, uključujući porez na dodanu vrijednost,
- »obavijest o proizvodu« je pisana obavijest u kojoj se navode osnovni podaci o proizvodu,
- »potrošač« je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj poslovnoj djelatnosti niti obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja,
- »proizvod« je svaka roba ili usluga, uključujući nekretnine, prava i obveze,

– »proizvod u slobodnom (rasutom ili »rinfuza«) stanju« je proizvod koji je ponuđen na prodaju potrošačima, a koji nije prethodno zapakiran i koji je izmjeren u nazočnosti potrošača,

– »trajni medij« je svaki instrument koji omogućava potrošaču da pohrani podatke koji su namijenjeni njemu osobno, na način da podaci ostanu dostupni za buduću uporabu tijekom razdoblja primjerenog svrsi informacije, te koji omogućava nepromijenjenu reprodukciju pohranjenih podataka,

– »trgovac« je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje poslovne djelatnosti ili u okviru obavljanja djelatnosti slobodnog zanimanja,

– »usluga s dodanom vrijednosti« je svaka usluga koja zahtijeva obradu prometnih podataka ili podataka o lokaciji bez prometnih podataka izvan opsega nužnog za prijenos komunikacije ili za obračun i naplatu troškova,

– »zemlja podrijetla« je zemlja u kojoj je proizvod proizveden, odnosno zemlja u kojoj je proizvod podvrgnut procesu koji je posljednji bitno promijenio njegova svojstva.

(2) U smislu glave VI. dijela II. i dijela III. ovoga Zakona, trgovcem se smatra i osoba koja nastupa u ime ili za račun trgovca.

(3) U smislu dijela III. ovoga Zakona, pojedini izrazi znače:

– »nedopušteni utjecaj« je iskorištavanje premoći u odnosu prema potrošaču i to uporabom pritiska, bez obzira na to jesu li pritom uporabljene sila ili prijetnja, na način kojim se u znatnoj mjeri ograničava sposobnost potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti (informiranu odluku),

– »nositelj pravila postupanja trgovaca« je svaki subjekt, uključujući pojedinog trgovca ili skupinu trgovaca, koji je nadležan za sastavljanje i izmjenu pravila postupanja i/ili nadzor nad provođenjem tih pravila od strane onih koji su se obvezali provoditi ga,

– »poziv na kupnju« je svaki oblik poslovne komunikacije kojim se navode osnovne karakteristike proizvoda i njegova cijena, i to na način koji je prikladan sredstvu poslovne komunikacije koji se koristi, a čime se potrošaču daje mogućnost kupnje proizvoda,

– »odluka o poslu« je svaka odluka koju donosi potrošač, a koja se odnosi na to hoće li, kako i pod kojim uvjetima sklopiti posao, hoće li cijenu platiti u cijelosti ili u obrocima, hoće li proizvod zadržati ili s njime dalje raspolagati, hoće li se koristiti pravima koja ima na temelju ugovora, bez obzira na to je li potrošač odlučio djelovati ili suzdržati se od djelovanja,

– »poslovna praksa trgovca prema potrošaču« (u daljnjem tekstu: »poslovna praksa«) je svaka radnja, propuštanje, način ponašanja ili predstavljanja, poslovna komunikacija, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište, koju je poduzeo trgovac, a izravno je povezana s promidžbom, prodajom ili isporukom proizvoda potrošaču,

– »pravila postupanja trgovaca« je sporazum ili skup pravila koji nije donesen u obliku zakona ili nekog drugog propisa, a kojim je uređen način postupanja trgovaca koji su se obvezali poštivati ta pravila postupanja glede jedne ili više poslovnih praksi ili gospodarskih sektora,

– »profesionalna pažnja« je standard strukovnih sposobnosti i stupanj pažnje za koje se razumno očekuje da će ih trgovac primjenjivati u odnosu s potrošačem, a koje su u skladu s poštenom poslovnom praksom i načelom savjesnosti i poštenja na području djelovanja trgovca,

– »važan utjecaj na ekonomsko ponašanje potrošača« je korištenje poslovne prakse radi znatnog umanjivanja sposobnosti potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti, što dovodi do toga da potrošač donosi odluku o poslu koju inače ne bi donio,

– »uređena profesija« je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti za čije pokretanje, obavljanje ili određeni način obavljanja zakon ili drugi propis izravno ili neizravno zahtijeva određenu profesionalnu kvalifikaciju.«

Članak 2.

U članku 5. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(2) U slučaju materijalnog nedostatka na proizvodu na odnose potrošača i trgovca primjenjuju se odredbe Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari te je u skladu s tim odredbama trgovac dužan prema izboru potrošača ukloniti nedostatak na proizvodu, predati drugi proizvod bez nedostatka, sniziti cijenu ili vratiti plaćeni iznos za proizvod, te ispuniti i druge obveze propisane tim odredbama.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na odgovornost trgovca za obavljenju uslugu.«

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

»(5) Ako trgovac ili proizvođač da jamstvo za ispravnost prodanog proizvoda dužan je ispuniti obveze propisane odredbama Zakona o obveznim odnosima o jamstvu za ispravnost prodane stvari kao i obveze preuzete jamstvom.«

Članak 3.

Članak 6. mijenja se i glasi:

»(1) Potrošači se ne mogu odreći prava koja stječu odredbama ovoga ili drugih zakona.

(2) Ugovorne odredbe kojima bi se odredbe o zaštiti potrošača, predviđene ovim ili drugim zakonom, mijenjale na štetu potrošača, ništetne su.«

Članak 4.

U članku 7. stavku 4. riječ: »predračun« zamjenjuje se riječju: »ponudu«.

Članak 5.

U članku 8. u stavku 1. iza riječi: »odgovoriti« dodaje se riječ: »najkasnije«.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»(2) Trgovac je dužan u prodajnom prostoru vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanih prigovora iz stavka 1. ovoga članka.«

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 6.

Članak 9. mijenja se i glasi:

»(1) Trgovac mora jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti iznos utvrđene maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda ili usluge koje pruža.

(2) Na proizvodu ili na prodajnom mjestu, osim cijena iz stavka 1. ovoga članka, ne smiju se istaknuti druge cijene, osim u slučaju sniženja, odnosno rasprodaje.

(3) Cijenu za jedinicu mjere nije potrebno istaknuti ako je istovjetna s maloprodajnom cijenom proizvoda.

(4) Kod proizvoda u slobodnom (rasutom) stanju ističe se samo cijena za jedinicu mjere na prodajnome mjestu proizvoda.

(5) Trgovac cijenu mora istaknuti tako da ne oštećuje proizvod.

(6) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na javne dražbe i prodaje umjetničkih djela i antikviteta te na cijene usluga uređene drugim propisima.

(7) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača propisat će pravilnikom način isticanja maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere iz stavka 1. ovoga članka.«

Članak 7.

Članak 10. mijenja se i glasi:

»Pri oglašavanju u kojem se spominje maloprodajna cijena proizvoda ili usluga, mora biti navedena i cijena za jedinicu mjere, a sukladno odredbama članka 9. ovoga Zakona.«

Članak 8.

U članku 13. stavku 1. riječ: »propisane« i u stavku 3. riječ: »propisanih« brišu se.

Članak 9.

Članak 17. mijenja se i glasi:

»(1) Obavijest o proizvodu, koja prati proizvod i dostupna je potrošaču, sadrži bitne podatke iz članka 111. stavka 4. ovoga Zakona koji su, ovisno o kontekstu i okolnostima slučaja, potrebni prosječnom potrošaču kako bi mogao donijeti odluku o kupnji.

(2) Ako poseban propis usklađen s pravilima Europske zajednice uređuje označavanje pojedinog proizvoda, obavijest o proizvodu za te proizvode sadrži podatke određene tim posebnim propisima.

(3) Obavijest o proizvodu sadrži i oznaku zemlju podrijetla.

(4) Podaci iz stavka 1. do 3. ovoga članka moraju biti jasni, vidljivi i čitljivi te napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili znakovima i piktogramima lako razumljivim potrošaču, što ne isključuje mogućnost istodobne uporabe i drugih jezika.«

Članak 10.

Članak 18. briše se.

Članak 11.

U članku 21. riječi: »najkraći ili« brišu se.

Članak 12.

Naslov iznad članka 22. i članak 22. brišu se.

Članak 13.

U članku 24. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

»(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, za pojedine djelatnosti koje obavljaju trgovci koji imaju do pet zaposlenih može se pri Hrvatskoj obrtničkoj komori osnovati povjerenstvo za reklamacije potrošača u kojima će biti zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošača.«

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 9. iza brojke: »7.« dodaju se riječi: »i 8.«.

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 10. riječi: »stalnim mjesečnim ili kvartalnim iznosima« zamjenjuju se riječima: »jednakim vremenskim razmacima«.

Članak 14.

U članku 32. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

» (3) Ukoliko je obavijest o pravu na raskid sastavni dio ugovora, tada mora biti posebno istaknuta i napisana na isti način (font, veličina, boja, podloga, oblik, itd.) kao i ostale odredbe ugovora.«

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

Članak 15.

U članku 33. stavku 1. iza brojke: »14« dodaje se riječ: »radnih«.

Članak 16.

U članku 37. stavku 2. iza riječi: »televizija« dodaje se riječ: »internet«.

Članak 17.

U članku 38. stavku 1. riječ: »korisniku« zamjenjuje se riječju: »trgovcu«.

Stavci 2., 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»(2) Zabranjuje se objavljivanje oglasa u javnim glasilima za usluge s dodanom vrijednošću, ako se uz svaki objavljeni oglas za usluge s dodanom vrijednošću, ne objavi jasno, vidljivo i čitljivo, naziv i puna adresa trgovca, te telefonski broj, koji ne smije biti iz numeracije brojeva s dodanom vrijednosti i matični broj tvrtke koja pruža navedene usluge.

(3) Operatori koji u Republici Hrvatskoj pružaju usluge s dodanom vrijednošću, dužni su oformiti javni telefonski imenik tih brojeva s naznakom usluge i njezine cijene, podacima o vlasniku broja, podacima o davatelju sadržaja usluga, matičnog broja operatora i davatelja sadržaja usluga, punom adresom, te telefonskim brojem, koji ne smije biti iz numeracije brojeva s dodanom vrijednosti.

(4) Usluge s dodanom vrijednošću ne mogu se pružati bez dostupnosti podataka iz stavka 2. i 3. ovoga članka.«

Članak 18.

U članku 40. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Odredbe članaka 43. do 51. i članka 52. stavka 1. ovoga Zakona neće se primjenjivati na:

– ugovore o prodaji hrane i ostalih proizvoda namijenjenih svakodnevnoj uporabi i koje potrošaču na kućnu adresu, njegovo prebivalište ili njegovo radno mjesto dostavlja redoviti dostavljač,

– ugovore o smještaju, prijevozu i opskrbi pripremljenom hranom (catering), i uslugama za slobodno vrijeme kojima se trgovac obvezuje ispuniti svoju obvezu u točno određenom trenutku ili u točno određenom roku.«

Članak 19.

Članak 41. mijenja se i glasi:

»Sredstvima daljinske komunikacije nije dopušteno sklapati ugovore o prodaji lijekova, medicinskih i veterinarsko-medicinskih proizvoda, eksploziva, duhanskih proizvoda, oružja i ostalih proizvoda čija je zabrana prodaje na daljinu uređena posebnim propisom.«

Članak 20.

U članku 43. stavku 4. iza riječi: »obavijest« dodaju se riječi: »iz stavka 1. ovoga članka«.

Članak 21.

U članku 44. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Potrošač mora dobiti potvrdu prethodne obavijesti u pisanom ili u nekom drugom, potrošaču dostupnom trajnom mediju, što je moguće prije, a najkasnije u trenutku isporuke proizvoda, odnosno najkasnije na dan početka pružanja usluge, ako mu potvrda prethodne obavijesti u tom obliku nije bila dostavljena prije sklapanja ugovora.«

Članak 22.

U članku 45. stavku 1. iza riječi: »sedam« dodaje se riječ: »radnih«.

Članak 23.

U članku 46. stavku 1. riječi: »ako trgovac nije potrošaču dostavio potvrdu prethodne obavijesti« zamjenjuju se riječima: »ako trgovac nije ispunio svoje obveze«.

U stavku 4. iza brojke: »14« dodaje se riječ: »radnih«.

Članak 24.

U članku 48. stavku 3. iza riječi: »dužan« dodaju se riječi: »što je moguće prije, a najkasnije«.

Članak 25.

Naziv Glave VIII. mijenja se i glasi: »UGOVOR O PRODAJI FINANCIJSKIH USLUGA SKLOPLJEN NA DALJINU«.

Članak 26.

U članku 56. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Ugovor o prodaji financijskih usluga sklopljen na daljinu je ugovor između trgovca i potrošača, čiji je predmet pružanje financijskih usluga a sklopljen je u okviru plana organizirane prodaje na daljinu proizvoda ili usluga trgovca koji prije i u vrijeme sklapanja ugovora, za potrebe sklapanja takvih ugovora, isključivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije iz članka 37. ovoga Zakona.«

U stavku 3. i 4. iza riječi: »odvojenih usluga« dodaju se riječi: »iste prirode«.

U stavku 5. riječi: »sukladno odredbi stavka 4. ovoga članka,« brišu se .

Članak 27.

U članku 57. stavku 4. riječi: »dužan je«, zamjenjuju se riječima: »je dužan«.

Članak 28.

U članku 58. stavku 1. iza riječi: »tvrtku«, dodaju se riječi: »njegovu djelatnost«.

Članak 29.

Članak 61. mijenja se i glasi:

»Obavijest o načinu rješavanja sporova sadrži:

– naznaku je li predviđen određeni mehanizam izvansudskog rješavanja sporova i naknade štete koji je predviđen ugovorom sklopljenim na daljinu te na koji se način i pod kojim pretpostavkama potrošač može koristiti tim mehanizmom,

– naznaku je li predviđen određeni jamstveni fond ili neki drugi oblik obeštećenja potrošača koji nije obuhvaćen Zakonom o kreditnim institucijama i Zakonom o tržištu kapitala.«

Članak 30.

U članku 62. stavku 1. iza riječi: »potrošaču« dodaju se riječi: »ugovorne odredbe i uvjete, te«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Ako je na izričit zahtjev potrošača ugovor sklopljen uporabom sredstva daljinske komunikacije koje ne omogućava da mu se ugovorne odredbe i uvjeti, te prethodna obavijest iz članka 57. ovoga Zakona dostave u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, trgovac će ispuniti svoju obvezu iz stavka 1. ovoga članka odmah nakon sklapanja ugovora.«

Članak 31.

U članku 63. stavku 1. iza brojke: »14« dodaje se riječ: »radnih«, a iza riječi: »osiguranju« briše se točka i dodaju se riječi: »i dobrovoljnom mirovinskom osiguranju.«

U stavku 2. iza riječi: »osiguranju« dodaju se riječi: »odnosno dobrovoljnom mirovinskom osiguranju«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Ako je, sukladno odredbi članka 62. stavka 2. ovoga Zakona, ugovor sklopljen prije nego što su potrošaču dostavljeni ugovorne odredbe i uvjeti, te prethodna obavijest sa svim podacima iz članka 58. do 61. ovoga Zakona, rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka, započinje teći od dana kad su mu ugovorne odredbe i uvjeti te prethodna obavijest dostavljeni sukladno članku 62. stavku 1. i 2. ovoga Zakona.«

U stavku 4. podstavak 1. mijenja se i glasi:

»– sklopljen ugovor o financijskim uslugama čija cijena ovisi o promjenama na financijskom tržištu koje su izvan utjecaja trgovca do čega može doći tijekom trajanja roka za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka, kao što su usluge koje se odnose na kupoprodaju strane valute, instrumente novčarskog tržišta, prenosive obveznice, udjele u investicijskim fondovima, ročnice uključujući usporedive instrumente s ugovorenom gotovinskom namirom;

kamatni terminski ugovor; kamatne, valutne i dioničke zamjene, te opcije stjecanja ili otuđenja nekog od prethodno navedenih instrumenata, uključujući ekvivalentne instrumente koji se namiruju gotovinskim sredstvima, a posebice opcije na valute i kamatne stope.«

U stavku 4. iza podstavka 3. dodaje se podstavak 4. koji glasi:

»– riječ o ugovoru o zajmu koji se raskida temeljem članka 50. i 94. ovoga Zakona.«

Stavak 5. briše se.

Članak 32.

U članku 66. stavku 7. riječi: »dužan je« zamjenjuju se riječima: »je dužan«.

Članak 33.

U članku 69. stavku 1. riječi: »dužan je« zamjenjuju se riječima: »je dužan«.

Članak 34.

U članku 87. iza stavka 4. dodaju se novi stavci 5. i 6. koji glase:

»(5) Ako bi u slučaju iz stavka 4. ovoga članka ugovor bio sastavljen u više jezičnih inačica, svaka se jezična inačica smatra izvornikom.

(6) U slučaju spora, ako postoje razlike između jezičnih inačica ugovora iz stavka 4. ovoga članka, izvornikom će se smatrati ona jezična inačica ugovora koju odabere potrošač.«

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 7.

Članak 35.

U članku 90. stavku 1. podstavak 12. mijenja se i glasi:

»– odredbu kojom se uređuje mogućnost uključivanja u sustav zamjene ili prodaje prava na vremenski ograničenu uporabu nekretnine te kojom se navode troškovi u slučaju da je taj sustav organiziran od strane trgovca ili osobe koju on ugovorom na to ovlasti,«

Članak 36.

U članku 92. stavku 1. točki a), d) i e) iza brojke: »14« dodaje se riječ: »radnih«.

Članak 37.

U članku 98. riječ: »robe« zamjenjuje se riječju: »proizvoda«, a riječi: »koja predstavljaju« zamjenjuje se riječima: »koji predstavljaju«.

Članak 38.

U članku 101. stavku 2. brojka: »103«, zamjenjuje se brojkom: »131.«.

Članak 39.

Članak 103., 104. i 105. brišu se.

Članak 40.

U članku 106. brojke: »103. do 105.« zamjenjuju se brojkama: »131., 132. i 136.«

Članak 41.

U članku 107. stavku 4. na kraju teksta umjesto točke stavlja se zarez i dodaju se riječi: »pod pretpostavkom da su posebni propisi usklađeni s pravilima Europske zajednice kojima su uređeni pojedini aspekti nepoštene poslovne prakse.«

Članak 42.

U članku 109. stavku 1. podstavak 2. mijenja se i glasi:

»– ako, u smislu određenog proizvoda bitno utječe ili je vjerojatno da će bitno utjecati na ekonomsko ponašanje prosječnog potrošača kojemu je takva praksa namijenjena ili do kojega ona dopire, odnosno prosječnog člana određene skupine potrošača na koju je ta praksa usmjerena.«

U stavku 4. podstavcima 1. i 2. riječ: »utvrđena« zamjenjuje se riječju: »uređena«.

Članak 43.

U članku 110. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako sadrži netočne informacije, zbog čega je neistinita ili ako na neki drugi način, uključujući njezino cjelokupno predstavljanje, pa čak ako je informacija činjenično točna, zavarava ili je vjerojatno da će zavarati prosječnog potrošača u pogledu neke od okolnosti navedenih u stavku 2. ovoga članka, čime ga navodi ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.«

Stavak 2. se briše.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. brojka: »2.« briše se.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 3.

Članak 44.

U članku 111. stavku 4. podstavku 3. riječ: »konačnoj« zamjenjuje se riječju: »maloprodajnoj«.

U stavku 5. iza riječi: »propisa« dodaju se riječi: »usklađenih s pravilima Europske zajednice«.

Stavak 6. briše se.

Članak 45.

U članku 113. stavak 2. briše se.

Članak 46.

U članku 115. u podstavku 3. iza riječi: »okolnostima« briše se zarez i dodaju se riječi: »koji su usklađeni s pravilima Europske zajednice«,«.

Članak 47.

Naziv Glave IV. Dijela II. i članci 116. do 120. brišu se.

Članak 48.

U članku 121. stavku 1. ispred riječi: »proračuna« dodaje se riječ: »Državnog«.

Članak 49.

U članku 122. riječ: »svaki« zamjenjuje se riječju: »svako«.

Članak 50.

U članku 123. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Vlada Republike Hrvatske osniva Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača (u daljnjem tekstu: Vijeće) i imenuje članove i zamjenske članove vijeća na vrijeme od četiri godine. Vijeće čine predstavnici državnih tijela nadležnih za područje zaštite potrošača, Hrvatske gospodarske komore, Hrvatske obrtničke komore, Hrvatske udruge poslodavaca, Trgovačkog suda u Zagrebu, udruga za zaštitu potrošača i neovisni stručnjaci iz područja zaštite potrošača.«

Članak 51.

U članku 126. podstavci 8. i 9. brišu se.

Članak 52.

U članku 127. stavku 1. riječi: »pružanje obavijesti i savjeta potrošačima« zamjenjuju se riječima: »edukaciju, informiranje, te savjetovanje potrošača«,« a iza riječi: »udruge« dodaju se riječi: »za zaštitu«.

Članak 53.

U članku 128. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»(1) Za organiziranu pomoć potrošačima, udruge za zaštitu potrošača mogu osnovati savjetovišta za zaštitu potrošača.

(2) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača izdat će odobrenje za rad savjetovaništa sukladno kriterijima iz javnog natječaja i potrebama utvrđenim Nacionalnim programom za određeno razdoblje.«

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Savjetovaništa za zaštitu potrošača iz stavka 1. ovoga članka sufinanciraju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske.«

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. iza riječi: »Savjetovaništa,« umjesto zareza stavlja se točka, a riječi: »sredstva za rad osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.« brišu se.

Članak 54.

Članak 130. mijenja se i glasi:

»(1) U slučaju spora između potrošača i trgovca, može se podnijeti prijava Sudu časti Hrvatske gospodarske komore, Sudu časti Hrvatske obrtničke komore ili prijedlog za mirenje centru za mirenje.

(2) Postupak pred sudovima časti iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno Pravilniku o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i Pravilniku o Sudu časti pri Hrvatskoj obrtničkoj komori kojima se propisuje da su članovi vijeća tih sudova, osim nezavisnih pravnih stručnjaka i predstavnika trgovaca, i predstavnici potrošača.

(3) Mirenje pred centrom za mirenje iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno odredbama Zakona o mirenju, te sukladno Pravilniku o mirenju centra za mirenje iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Troškovi postupka pred Sudom časti Hrvatske obrtničke komore iz stavka 1. ovoga članka sufinanciraju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

(5) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora će uz suglasnost ministra nadležnog za zaštitu potrošača donijeti odluku o troškovima u postupcima pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore i Sudom časti Hrvatske obrtničke komore.

(6) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača na temelju javnog natječaja donosi odluku o financijskoj potpori za nadoknađivanje troškova mirenja pred centrima za mirenje.«

Članak 55.

Naslov Glave II. dijela V. mijenja se i glasi: »ZAŠTITA KOLEKTIVNIH INTERESA POTROŠAČA«.

Članak 56.

Dodaje se naslov iznad članka 131. koji glasi: »Tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača«.

Članak 131. mijenja se i glasi:

»(1) Svaka ovlaštena osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti odredbama članka 30. do 115. ovoga Zakona, odredbama članka 400. do 429., članka 881. do 903. Zakona o obveznim odnosima, odredbama članka 8., 9. i 14. Zakona o elektroničkoj trgovini, odredbama članka 15., 17. do 18.a i 34. Zakona o elektroničkim medijima i odredbama članka 5. do 15. Pravilnika o načinu oglašavanja i obavješćivanja o lijekovima, homeopatskim i medicinskim proizvodima.

(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka može se pokrenuti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istoga gospodarskog sektora čije je postupanje u suprotnosti s propisima iz stavka 1. ovoga članka, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču protupravno postupanje ili protiv nositelja pravila postupanja trgovaca kojima se promiče korištenje nepoštene poslovne prakse, kako je ona definirana odredbama dijela III. ovoga Zakona.«

Članak 57.

Naslov iznad članka 132. mijenja se i glasi: »Osobe ovlaštene pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača«.

Članak 132. mijenja se i glasi:

»(1) Postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona mogu tužbom za zaštitu kolektivnih interesa potrošača pokrenuti ovlaštene osobe koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošača, kao što su, primjerice, udruge za zaštitu potrošača, te državna tijela nadležna za zaštitu potrošača.

(2) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošača uredbom odrediti osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona pred nadležnim sudom iz članka 132.c ovoga Zakona.

(3) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošača uredbom iz stavka 2. ovoga članka odrediti i osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača pred nadležnim tijelom neke od država članice Europske unije.

(4) Uredba iz stavka 2. ovoga članka bit će dostavljena Europskoj komisiji na zahtjev osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Ako je postupanje određenog trgovca ili skupine trgovaca sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 131. stavku 1. ovoga Zakona i utječe ili može utjecati na položaj potrošača u nekoj državi članici Europske unije, postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona može pokrenuti udruga za zaštitu potrošača iz te države ili neko drugo neovisno državno tijelo koje

je po propisima te države ovlašteno pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača.

(6) Postupak iz stavka 5. ovoga članka može se pokrenuti i protiv trgovaca sa sjedištem izvan Republike Hrvatske, a čije ponašanje dovodi do povrede propisa iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Strane osobe iz stavka 5. ovoga članka ovlaštene su pokrenuti postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona, ukoliko su uvrštene na popis osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa objavljenu u Službenom listu Europske unije.

(8) Popis iz stavka 7. ovoga članka ovlaštena osoba dostavit će sudu istodobno s tužbom za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. ovoga Zakona u obliku preslike Službenog lista Europske unije u kojem je taj popis objavljen.«

Članak 58.

Iza članka 132. dodaju se naslovi i članci 132.a, 132.b i 132.c koji glase:

»Postupci koji prethode pokretanju sudskog postupka

Članak 132.a

(1) Prije pokretanja postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona ovlaštena osoba iz članka 132. ovoga Zakona dužna je trgovca ili drugu osobu iz članka 131. stavka 2. ovoga Zakona prethodno pisano upozoriti da će u slučaju da ne prekine s nedopuštenim ponašanjem protiv njega pokrenuti postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ovlaštena osoba ne može pokrenuti postupak iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona prije isteka roka od četrnaest dana od dana dostave prethodnog upozorenja iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 132.b

(1) Prije pokretanja postupka iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona, stranke mogu pokrenuti postupak mirenja pred centrom za mirenje radi postizanja nagodbe.

(2) Mirenje iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno odredbama Zakona o mirenju i Pravilnika o mirenju centra za mirenje iz stavka 1. ovoga članka.

Stvarna i mjesna nadležnost suda

Članak 132.c

(1) Za suđenje u postupcima iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona stvarno je nadležan trgovački sud.

(2) Za suđenje u postupcima iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona mjesno je nadležan trgovački sud prema mjestu sjedišta, odnosno podružnice tuženika, a ukoliko tuženik nema

sjedište ni podružnicu, mjesno je nadležan trgovački sud na čijem se području nalazi prebivalište tuženika.

(3) Za suđenje u postupcima iz članka 131. ovoga Zakona, protiv osobe koja nema opću mjesnu nadležnost u Republici Hrvatskoj mjesno je nadležan trgovački sud kada je na njegovom području došlo ili je moglo doći do povrede propisa iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno mjesno je nadležan trgovački sud na području kojeg su nastale štetne posljedice odnosne povrede.«

Članak 59.

U članku 135. stavku 1. riječi: »Državni će inspektorat ili drugo nadležno tijelo« zamjenjuju se riječima: »nadležni sud iz članka 132.c ovoga Zakona«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Ako dokazi iz stavka 1. ovoga članka ne budu dostavljeni u roku predviđenom stavkom 1. ovoga članka ili ako nadležni sud iz članka 132.c ovoga Zakona smatra da su dostavljeni dokazi nepotpuni ili nedovoljni, smatra se da su činjenični navodi izneseni u okviru poslovne prakse neistiniti.«

Članak 60.

Naslov iznad članka 136. mijenja se i glasi: »Odluka suda«.

Članak 136. mijenja se i glasi:

»Ako utvrdi da je tužbeni zahtjev osnovan, sud će odlukom:

1) utvrditi čin povrede propisa o zaštiti potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona i precizno ga definirati,

2) narediti tuženiku da prekine s postupanjem koje je protivno propisima o zaštiti potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona, te narediti mu da, ukoliko je to moguće, usvoji mjere koje su potrebne za uklanjanje štetnih posljedica koje su nastale zbog njegovog protupravnog ponašanja i

3) zabraniti mu takvo ili slično ponašanje ubuduće.«

Članak 61.

Iza članka 136. dodaje se naslov i članak 136.a koji glase:

»Objava sudske odluke

Članak 136.a

Sud će naložiti tuženiku da o svom trošku objavi cijelu ili dio odluke ukoliko njeno objavljivanje može doprinijeti da se ublaže ili u potpunosti isključe štetne posljedice povrede propisa o zaštiti potrošača iz članka 131 stavka 1. ovoga Zakona.«

Članak 62.

Naslov iznad članka 137. mijenja se i glasi: »Sankcije za nepostupanje po odluci suda«.

Članak 137. mijenja se i glasi:

»(1) Odlukom iz članka 136. ovoga Zakona kojom se usvaja tužbeni zahtjev, sud određuje rok za ispunjenje odluke.

(2) Sud će na zahtjev osobe ovlaštene za pokretanje postupka iz članka 131. ovoga Zakona odrediti u svojoj odluci novčanu kaznu za slučaj da tuženik dobrovoljno ne ispuni obvezu iz sudske odluke, odnosno ukoliko je obvezu ispunio sa zakašnjenjem, za svaki dan zakašnjenja i to ovisno o ozbiljnosti povrede prava zaštite potrošača.

(3) Na određivanje novčane kazne iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Ovršnog zakona koje uređuju odmjeravanje i odlučivanje o novčanoj kazni kao osnovnom sredstvu ovrhe.

(4) Ukoliko sud odlukom obveže tuženika na isplatu određenog novčanog iznosa iz stavka 2. ovog članka, taj će iznos biti uplaćen u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske.«

Članak 63.

Naslov iznad članka 138. mijenja se i glasi: »Učinak sudske odluke prema trećima«.

Članak 138. mijenja se i glasi:

»(1) Odluka kojom sud usvaja tužbeni zahtjev obvezuje tuženika da se u budućnosti suzdrži od istog ili sličnog protupravnog ponašanja u odnosu na sve potrošače.

(2) Ovrhu na temelju odluke iz stavka 1. ovoga članka može, osim tužitelja i ovlaštene osobe iz članka 132. stavka 2. ovoga Zakona, tražiti i svaki potrošač iz stavka 1. ovoga članka.«

Članak 64.

Iza članka 138. dodaje se naslov i članak 138.a koji glase:

»Obvezujuća snaga sudske odluke za ostale sudove

Članak 138.a

Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.«

Članak 65.

Članak 139. mijenja se i glasi:

»(1) Sud može, do donošenja konačne odluke, odrediti privremenu mjeru kojom će narediti prekid određenog postupanja koje je suprotno odredbama članka 131. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka može se odrediti bez dokazivanja uvjeta iz članka 298. stavka 1. Ovršnog zakona.«

Članak 66.

Iza članka 141. dodaju se naslovi i članci 141.a i 141. b koji glase:

»Suradnja nacionalnih tijela nadležnih za provedbu propisa o zaštiti potrošača

Članak 141.a

Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošača uredbom imenuje tijela koja će biti nadležna za provedbu Uredbe (EZ-a) br. 2006/2004 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za nadzor nad provedbom propisa o zaštiti potrošača.

Podredna primjena općih propisa procesnog prava

Članak 141.b

U postupku povodom tužbe iz članka 131. stavka 1. ovoga Zakona nadležni će sud primjenjivati na odgovarajući način odredbe Zakona o parničnom postupku i Ovršnog zakona, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.«

Članak 67.

U članku 143. stavku 1. podstavak 2. mijenja se i glasi:

– maloprodajna cijena proizvoda i usluge i cijena za jedinicu mjere nije istaknuta jasno, vidljivo i čitljivo na način kako je to propisano člankom 9. ovoga Zakona,«.

Podstavak 3. mijenja se i glasi:

»– potrošaču ne učini dostupnom obavijest o proizvodu, sukladno članku 17. stavku 1. ovoga Zakona,«.

Podstavak 4. mijenja se glasi:

»– podaci na obavijesti o proizvodu nisu jasni, vidljivi i čitljivi te ako nisu napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili znakovima i piktogramima lako razumljivim potrošaču, što ne isključuje mogućnost istodobne uporabe i drugih jezika (članak 17. stavak 4.)«.

U podstavku 5. riječi: »odnosno akcijskoj prodaji« brišu se.

Podstavak 8. briše se.

Dosadašnji podstavci 9. i 10. postaje podstavci 8. i 9.

U stavku 3. podstavci 2., 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»– u slučaju proizvoda s materijalnim nedostatkom nije prema izboru potrošača uklonio nedostatak na proizvodu, nije predao drugi proizvod bez nedostatka, nije snizio cijenu, nije vratio iznos plaćen za taj proizvod ili nije ispunio drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 5. stavak 2.),

– u slučaju nedostatka u obavljanju usluge nije prema izboru potrošača uklonio nedostatak, nije snizio cijenu, nije vratio iznos plaćen za tu uslugu ili nije ispunio drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 5. stavak 3.),

– proizvod za koji je dano jamstvo nije popravio u primjerenom roku ili ako to nije učinio, a umjesto toga nije potrošaču predao proizvod koji je ispravan ili nije ispunio drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o jamstvu za ispravnost prodane stvari (članak 5. stavak 5.).«

U stavku 3. u podstavku 5. riječ: »propisane« briše se.

Članak 68.

U članku 144. stavku 1. podstavci 2., 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»– u slučaju proizvoda s materijalnim nedostatkom, prema izboru potrošača, ne ukloni nedostatak na proizvodu, ne preda drugi proizvod bez nedostatka, ne snizi cijenu, ne vrati iznos plaćen za taj proizvod ili ne ispuni drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 5. stavak 2.)

– u slučaju nedostatka u obavljanju usluge, prema izboru potrošača, ne ukloni nedostatak, ne snizi cijenu, ne vrati iznos plaćen za tu uslugu ili ne ispuni drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 5. stavak 3.)

– proizvod za koji je dano jamstvo ne popravi u primjerenom roku ili ako to ne učini, umjesto toga ne preda proizvod koji je ispravan ili ne ispuni drugu obvezu koju je bio dužan ispuniti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima o jamstvu za ispravnost prodane stvari (članak 5. stavak 5.).«

U podstavku 7. riječ: »predračun« zamjenjuje se riječju: »ponudu«.

Podstavak 10. mijenja se i glasi:

»– maloprodajnu cijenu proizvoda i usluge i cijenu za jedinicu mjere ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo na način kako je to propisano člankom 9. ovoga Zakona,«.

U podstavku 18. riječi: »odnosno akcijskoj prodaji« brišu se.

U podstavku 19. riječi: »odnosno akcijskoj prodaji« i riječi: »vrijednosti« brišu se.

U podstavku 20. riječi: »odnosno akcijskoj prodaji« brišu se.

Podstavci 38. i 39. brišu se.

Stavak 4. briše se.

Članak 69.

Članak 145. mijenja se i glasi:

»(1) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- pruži podatke o potrošaču bilo kojoj trećoj osobi, osim ako to potrošač odobri u pisanom obliku (članak 7. stavak 3.),
- potrošaču ne prizna da je račun plaćen sukladno odredbama članka 11. ovoga Zakona,
- potrošaču ne izda točan, neizbrisiv te jasno vidljiv i čitljivo ispisan račun (članak 12. stavak 1.),
- naplati izdavanje računa (članak 12. stavak 4.),
- prigodom prodaje potrošaču ne preda ili ne predoči isprave iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona,
- isprave koje prate proizvod nisu napisane sukladno članku 13. stavku 2. i 3. ovoga Zakona,
- stavi u promet proizvod čija je ambalaža škodljiva za zdravlje ili nije prilagođena obliku i masi proizvoda te dovodi u zabludu potrošača glede mase i veličine proizvoda (članak 14. stavak 1.),
- ne preda proizvod potrošaču koji je namijenjen za nagradu sukladno odredbi članka 15. ovoga Zakona,
- potrošaču ne učini dostupnom obavijest o proizvodu (članak 17. stavak 1.),
- obavijest o proizvodu ne sadrži oznaku zemlje podrijetla (članak 17. stavak 3.),
- podaci na obavijesti o proizvodu nisu jasni, vidljivi i čitljivi, te ako nisu napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili znakovima i piktogramima lako razumljivim potrošaču, što ne isključuje mogućnost uporabe i drugih jezika (članak 17. stavak 4.),
- prodaju javnih usluga, potrošaču ne obračuna sukladno propisanom u članku 24. stavku 3. ovoga Zakona.
- ne omogući potrošaču upoznavanje unaprijed sa svim uvjetima korištenja javnih usluga i te uvjete javno ne objavi u medijima (članak 24. stavak 5.),

- za odluke o pravima i obvezama potrošača javnih usluga ne osnuje savjetodavna tijela u koja su uključeni predstavnici udruga potrošača te ako odluke donosi bez pribavljenog mišljenja savjetodavnog tijela ili odluke ne donosi na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način (članak 24. stavak 6.),
- pruža javnu uslugu, a ne osnuje povjerenstvo za reklamacije potrošača te ako u povjerenstvu za reklamacije potrošača nisu zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošača (članak 24. stavak 7.),
- ako trgovac koji pruža javnu uslugu iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona ne omogući potrošaču priključak na distribucijsku mrežu i uporabu priključka i mreže te pružanje usluga pod nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima (članak 25.),
- postupi suprotno odredbama članka 26. ovoga Zakona,
- ne održava kvalitetu pružene javne usluge u skladu s pravilima struke (članak 27.),
- zahtijeva ili izričito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge s djelomičnim ili ukupnim predujmom i isporuči proizvod ili pruži uslugu nakon primitka predujma te potrošaču nakon isporuke proizvoda ili pružene usluge ne obračuna i ne isplati kamate po kamatnoj stopi u poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca, ako je rok isporuke dulji od jednog mjeseca (članak 29.),
- nema identifikacijsku karticu (članak 30. stavak 3.),
- potrošaču ne preda ili preda nepotpunu obavijest o pravu na raskid ugovora (članak 32. stavak 1. i 2.),
- postupi suprotno odredbama članka 38. stavka 2., 3. i 4. ovoga Zakona,
- bez prethodnog pristanka potrošača prema potrošaču uporabi pojedinačna sredstva daljinske komunikacije ili ako uporabi adresirani ili neadresirani tiskani materijal iz članka 37. stavka 2. unatoč izričitom protivljenju potrošača (članak 42. stavak 1.),
- prije sklapanja ugovora na daljinu putem sredstva za daljinsku komunikaciju ne obavijesti potrošača o svim odredbama iz članka 43. stavka 1. ovoga Zakona,
- prethodna obavijest nije u skladu s odredbama iz članka 43. stavka 2., 3. i 4. ovoga Zakona,
- potrošaču ne preda potvrdu prethodne obavijesti sukladno članku 44. ovoga Zakona,
- potrošaču ne vrati plaćeni iznos novca u roku od 30 dana po primitku obavijesti potrošača da raskida ugovor (članak 48. stavak 3.),
- ne obavijesti potrošača o nemogućnosti isporuke naručenog proizvoda ili pružanja naručene usluge (članak 52. stavak 2.),
- ne postupi sukladno propisanom u članku 52. stavku 3. ovoga Zakona,

- zloruporabi kreditnu ili debitnu karticu potrošača kojom potrošač plaća ugovoreni proizvod ili uslugu (članak 53.),
- ugovor o potrošačkom zajmu nije sklopljen u pisanom obliku (članak 73.),
- ugovor o potrošačkom zajmu ne sadrži potrebne podatke (članak 74.),
- potrošača ne obavijesti na način kako je to propisano člankom 77. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona,
- oglašavanje kojim trgovac nudi odobravanje potrošačkog zajma ne sadrži nominalnu godišnju kamatnu stopu i navod o svim drugim troškovima zajma te navod o efektivnoj kamatnoj stopi (članak 78.),
- onemogućiti potrošača da svoje obveze iz ugovora o potrošačkom zajmu ispuni prijevremeno ili mu ne omogućiti razmjerno sniženje ukupnih troškova zajma (članak 79.),
- ne postupi sukladno propisanom u članku 85. ovoga Zakona,
- zahtijeva od potrošača plaćanje suprotno propisanom u članku 95. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.«

Članak 70.

Članak 146. briše se.

Članak 71.

Članak 147. mijenja se i glasi:

»Nadležni inspektor iz članka 142. ovoga Zakona neće podnositi optužni prijedlog ili donositi prekršajni nalog za prekršaje iz članka 144. stavka 1. podstavka 1. do 6., podstavka 10., 14., 18., 20. i 21. ako trgovac tijekom nadzora ili najkasnije u roku od osam dana od dana provedenog inspeksijskog nadzora otkloni inspeksijskim nalazom utvrđene nepravilnosti, a za koje je inspektor utvrdio da ih je trgovac počinio u istom prodajnom objektu ili na prodajnom mjestu prvi put u roku od godine dana od dana provedenog nadzora.«

Članak 72.

U članku 155. riječi: »osim članka 103., 104., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 114., 115., 131., 132., 133., 134., 135., 136., 137., 138., 139., 140. i 141.« zamjenjuju se riječima: »osim članka 112. podstavka 8. i 23.«

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 73.

U Glavi VIII. i u članku 133. stavku 2. riječi: »davatelj financijske usluge« zamjenjuju se riječju: »trgovac« u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 74.

(1) Savjetovaništa iz članka 53. ovoga Zakona nastavljaju s radom do donošenja novog Nacionalnog programa zaštite potrošača za razdoblje 2009-2013.

(2) Subjektima koji provode izvansudsko rješavanje sporova osigurava se financijska potpora iz Državnog proračuna Republike Hrvatske do objavljivanja javnog natječaja o financijskoj potpori za naknađivanje troškova izvansudskog rješavanja sporova sukladno kriterijima i potrebama iz Nacionalnog programa za određeno razdoblje.

Članak 75.

Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji:

– u članku 17. stavak 3. prestaje važiti, a stavak 4., koji postaje stavak 3., mijenja se i glasi:

»(3) Podaci iz stavka 1. i 2. ovoga članka moraju biti jasni, vidljivi i čitljivi te napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili nekim drugim jezikom, znakovima, simbolima ili piktogramima lako razumljivim potrošaču.«

– U članku 143. stavku 1. podstavak 4. mijenja se i glasi:

»– podaci na obavijesti o proizvodu nisu jasni, vidljivi i čitljivi te napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili nekim drugim jezikom, znakovima, simbolima ili piktogramima lako razumljivim potrošaču (članak 17. stavak 3.).«

U članku 145. stavku 1. podstavak 10. prestaje važiti, a podstavak 11. mijenja se i glasi:

»– podaci na obavijesti o proizvodu nisu jasni, vidljivi i čitljivi te ako nisu napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom ili nekim drugim jezikom, znakovima, simbolima ili piktogramima lako razumljivim potrošaču (članak 17. stavak 3.).«

Članak 76.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 57. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 77.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 141. a, koji je dodan člankom 66. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 78.

Pravilnik za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom ministar nadležan za zaštitu potrošača je obavezan donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 79.

Do dana stupanja na snagu propisa iz članka 57. ovoga Zakona primjenjivat će se Uredba o određivanju pravnih osoba ovlaštenih za pokretanje postupka radi zaštite zajedničkih interesa potrošača (»Narodne novine«, br. 41/08.) i Uredba o određivanju pravnih osoba ovlaštenih za podnošenje tužbe u vezi sa zabranom korištenja nepoštenih ugovornih odredaba u potrošačkim ugovorima (»Narodne novine«, br. 41/08.).

Članak 80.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i izradi pročišćeni tekst Zakona o zaštiti potrošača.

Članak 81.

(1) Ovaj Zakon i odredbe članka 108., 112, podstavak 1. do 7. i 9. do 22., 114., 133. stavak 1. i 3., 134, 140. i 141. Zakona o zaštiti potrošača (»Narodne novine«, br. 79/07. i 125/07.) stupaju na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

(2) Odredbe članka 57. ovoga Zakona, u dijelu koji se odnosi na odredbe članka 132. stavka 4. i 5. stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Klasa: 330-01/09-01/05
Zagreb, 24. lipnja 2009.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r.